A°. 1842. **MAANDAG, 24 OCTOBER.** **N°. 85.**

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 19 October 1842.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, om *Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. D. J. LÖTH, als Straatvoogd over- en voor de Slavin *Livia*, afkomstig van de Plantaadje *Catharina Sophia*.
2. L. C. KOOTWIJK, voor de Slavin *Julianna*, haar in eigendom toebehoorende.
3. R. BAEZA Wed. D. J. DE VRIES, voor de Slavin *Marioaantje*, haar in eigendom toebehoorende.
4. S. WITTERING qq. M. A. WITTERING, voor de Slavin *Zaire*, aankomende denzelven M. A. WITTERING.

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretensie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; na verloop van welken termijn, de verzochte *Brieven van Manumissie* zullen worden verleend.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

De Commissie tot Taxatie van Huurwaarde van de Huizen en Gebouwen aan *Paramaribo* en derzelver omtrek, maakt bij deze bekend, dat zij hare werkzaamheden zal voortzetten op HEDEN, des voormiddags ten *zeven* uren, en wel met Wijk La. F. No. 1; zullende dezelve op de daaropvolgende Donderdagen en Maandagen werkzaam zijn, wordende mitsdien de belanghebbenden uitgenoodigd, zich gereed te houden om aan de Commissie voornoemd de vereischte inlichtingen te geven, hetzij in persoon of wel bij hunne afwezigheid door achterlating van hunne huurcontracten of bewijzen van betaalde huur of van zoodanig ander papier, waaruit de Commissie het vereischte zal weten kan blijken.

Zullende zij het zich zelven te wijten hebben, wanneer door de niet erlanging der gevraagde inlichtingen, eenig Gebouw of Erf soms hooger dan het bestaand huur-Contract aangeslagen mogt worden.

Paramaribo, den 24 October 1842.

De Scriba bij de Commissie voornoemd,
A. P. TIRION.

Burgerlyke Stand.

PARAMARIBO, den 20 October 1842.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen:
JOHANN GUSTAV FERDINAND JANSA en FRIEDERIKE WILHELMINE HOLLENZ

EN

AUGUST HEINRICH RÄDLING en JOHANNE JULIANE RICHTER.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

ADVERTENTIEN.

Administrative Policie.

Tot narigt van het Publiek dient, dat, wegens hoognoodige Reparatien aan de Brug over de *Knuffelsgracht* aan de *Waterkant*, en aan die over de *Sommeldijks Kreek* bij de laan van *Tourtonne*, de Passage over dezelven gedurende eenigen tijd zal afgesloten zijn voor Rijtuigen, en dat voor de Voetgangers, bij eerstgenoemde Brug, eene hulpbrug is daargesteld.

Paramaribo, den 20 October 1842.

De Substituut, belast met de functien van Procureur Generaal,
PALTHE WESENHAGEN.

(30040) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Woensdag den 26sten October 1842, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, in het Huis, gelegen aan de *Joden Breestraat*, La. C. No. 10, publiek bij Executie verkoopen:

Diverse wel onderhoudene *MEUBELEN*, als: MAHONIJHOUTEN KABINET, KLEEDERKASTEN, SECRETAIRE, SIDEBOARD, FORTE PIANO, TAFELS, SPEELTAFELS, STOELEN en CANAPEES, DAMESKLEEDSPIEGEL, groote SPIEGELS, GLASWERK, PLEETWERK, PLEETEN GIRANDOLLES met STULPEN, VENGSTERGORDIJNEN, GEBRONSDE HANGLAMPEN met *drie Lichten*, PATENTLAMPEN, WANDLAMPEN, *een* KAPCHAIS op *vier* Wielen, *een* CHAIS, eenige CHAISTUIGEN, enz., enz.; alles aankomende A. W. WHITE.

Zullende de GOEDEREN op Dingsdag, voor een ieder, ter bezigtiging zijn.

Paramaribo, den 19 October 1842.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(30939) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 28sten October 1842, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Joden Breestraat*, La. C. No. 10 No. W., aankomende A. W. WHITE.

Paramaribo, den 22 October 1842.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(32926) SEQUESTERS in de Plantaadje *Fauquemburg*, bieden bij inschrijving (het hoogste bod goedgekeurd wordende), te koop aan:

Vijftig vaten SUIKER.

De inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof worden aangenomen, tot Dingsdag den 25sten dezer, des morgens ten 9 ure, en alsdan worden geopend, ten overstaan van Heeren Gecommitteerden uit den Hove.

De Suiker, waarvan de monsters ter Griffie te zien zijn, zal binnen *veertien* dagen, na de toewijzing, moeten worden afgehaald, voor rekening en risico van den Kooper.

Paramaribo, den 20 October 1842.

(32927) SEQUESTERS in de Plantaadje *Fortuin*, bieden bij inschrijving (het hoogste bod goedgekeurd wordende), te Koop aan:

Vijf en Veertig vaten SUIKER.

De inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof worden aangenomen, tot Dingsdag den 25sten dezer, des morgens ten 9 ure, en alsdan worden geopend, ten overstaan van Heeren Gecommitteerden uit den Hove.

De Suiker, waarvan de monsters ter Griffie te zien zijn, zal binnen *veertien* dagen, na de toewijzing, moeten worden afgehaald, voor rekening en risico van den Kooper.

Paramaribo, den 20 October 1842.

(32947) Op *MORGEN*, zal door en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS, worden verkocht:

De Plantaadje *NIEUW WEERGEVONDEN*, gelegen aan de rivier *Suriname*, tusschen de Plantaadjen *St. Barbara* en *St. Eustatius*; de bewijzen van eigendom, benevens Inventaris en veil-conditien liggen ten Kantore van den Vendumeester voornoemd, ter *visie*.

Paramaribo, den 24 October 1842.

H. D. SCHUURMAN.

(32938) Over *zes* weken, den juisten dag nader te bepalen, zal de ondergeteekende, door en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen op den hoek van den *Waterkant* en *Krizerstraat*, La. A. No. 165, aankomende den boedel wijlen CATHARINA JANE SMITH.

Paramaribo, den 22 October 1842.

F. L. BINZ qq.

A. SALOMONS,
Vendumeester,

zal *MORGEN* om 9 uren verkoopen: PROVISIEN, *nieuwe patronen* DOEKEN en CALICO'S, als mede *Vijftig* vaatjes BOTER; gebruikmakende met het mogelijk aangaan. (32911).

(32932) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal op DONDERDAG, den 27sten dezer, des morgens ten 9 uren, ten Pakhuize van de Heeren BOYD MAC DONALD & Co., verkoopen:

DIVERSE GOEDEREN.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 20 [illegible], het Schip Paramaribo, Kapt. J. C. Töpfer, naar Amsterdam; lading: 416 vaten Suiker en 40 vaten Rum.

Mengelingen.

FETZER.

Een Westfaalsche Roover.

Mathias Weber, onder den naam van Fetzer bekend, die in den jare 1803 te Keulen ter dood gebragt werd, was een der stoutste roovers, welke op het groote treurspel des Oorlogs aan de Rijnoevers het aanspel gaf. In zeven jaren, van zijn achttiende, tot aan zijn vijfentwintigste, gelukten hem 181 diefstallen, meest in Westfalen; hij was daarbij dikwijls Aanvoerder, had dikwerf gevochten met de soldaten en boeren, en betoonde zich steeds als een ten uiterste stoutmoedig, listig en behendig, maar in zijne soort regtvaardig opperhoofd, die geene lafhartigheid, geene wreedheid zonder oogmerk noch eenige insubordinatie duldde, en den buit onpartijdig verdeelde. — Kortom, hij was volkomen voor een opperhoofd van roovers berekend.

Onder 122 mislukte diefstallen was er een dien hij zelf voor het grappigste tooneel zijns ganschen levens verklaarde en waarvan hij het voldende verhaal deed. — Vijf oude wijven sloegen den vreesselijken Fetzer op de vlugt! Hij was namelijk ongewapend, en, zonder zijne gewone behendige maatregelen te nemen, door een gat, in de leemen muur gemaakt, met twee zijner kameraden in een boerenhuis gekropen, en kwam in eene kamer, waarin een manspersoon en vijf oude verrimpelde matronen sliepen. Deze sprongen woedend op, sloegen een der roovers het licht uit de hand, en krabden hem jammerlijk het gezigt open; twee overvielen den Aanvoerder; deze wierp eene derzelve neder; doch zij beet hem door de [illegible] in het been. — Ontsteld over deze eerste en onverwachte tegenstandbieding, dachten de helden op den terugtogt, doch zij konden het gat niet wedervinden, waardoor zij gekomen waren; de een had zich reeds in den schoorsteen verscholen; Fetzer gelukkig den uitgang weder ontdekte en nu met zijne kameraads voor de nagelen der Dames vlood. — Ter redding zijner eer als roover moet men echter aanmerken, dat de genoemde Fetzer met zijne gezellen weinige maanden te voren te Nedersalheim bij Marburg eenen rijken boer plunderde, zonder zich door het vuur der Hessische militairen welke aanrukten, in het minste te laten afschrikken. Eerst, toen alles behoorlijk ingepakt was, trok hij onder gezang en bestendig vuren terug. Hierop nam hij in Budingen eenen wagen en reisde met twee zijner kameraden, de een in de kleeding eens Hessischen Officiers, welke hij buit gemaakt had, verder. Ook Fransche en Hollandsche soldaten grepen hem meer dan eenmaal vergeefs aan, of moesten zelfs geheel voor hem bezwijken; te Neuwied drong hij denzelfden nacht, waarin hij gearresteerd geworden en weder ontweken was, gewapend met een zijner kameraden de hoofdwacht binnen, om zijne gevangene kameraden te bevrijden, hetwelk hem ook zou zijn gelukt, wanneer deze maar niet zoo beestachtig dronken waren geweest, dat zij hem niet volgen konden; in den volgenden nacht haalde hij te Neuwied, tegen over de hoofdwacht, tien schreden van de schildwacht, den Hollandschen Kommandant de koffer uit de kamer.

Midden in Nederbreisig, een plaatsje bij Neuwied, plunderde hij met de zijnen op zekeren tijd het huis van eenen rijken man, van wien men zeide, dat hij eenen grooten schat van edelgesteente had. Zijne uitgezette schildwachten namen den nachtwaker gevangen in wiens plaats een der roovers door de straten ging en het uur riep. — Doch naderhand bevond men, dat de gansche groote schat, welken zij meenden buit gemaakt te hebben, in slechte Boheemsche steenen bestond.

Eenigen tijd vroeger plunderden zij eens, in den omtrek van Crefeld, de hut van eenen Heremiet, die door een kleinen handel rijk was geworden, en juist met eene vracht linnen naar Holland gegaan was. Overeenkomstig met hun gemaakte plan, knevelden zij de beide huisgenooten, welke zij vonden, en vielen vervolgens den rijken voorraad koffij en suiker aan, want geld vonden zij weinig. Het was een verschrikkelijke nacht, al de Elementen woedden, zoo dat zelfs de zonen der duisternis het niet waagden verder te gaan. — Doch het was hier ook goed huizen! Fetzer haalde ham en wijn, smulde en teerde op de gezondheid van den vromen Heremiet. — Een wild en woest gezang liet zich nog daarbij tot het aanbreken van den dag hooren; buiten accompagneerde de storm, en Fetzer in de hut van den Heremiet volkomen genoegen op een klein orgel.

De morgen brak aan, de storm was geheel bedaard. Fetzer trok dus, om zich voor vervolging te beschermen eene monnikspak van den Heremiet aan, en ging daarmede stoutmoedig op klaar lichten dag Crefeld binnen.

Doch genoeg van Fetzer rooversleven, die zijne kunst volgens een vast plan oefende en daarbij menige aardige ontmoeting had. Driemaal deserteerde hij uit den Hollandschen en Oostenrijkschen dienst, verscheidene malen ontweek hij met een onbegrijpelijk geluk uit de gevangenis en boeijen. Kleine omstandigheden bereidden hem eindelijk zijnen val. — In het begin van het jaar 1802, was hij uit Jozefsstad in Bohemen, alwaar hij dertien jaar soldaat was geweest, gedeserteerd en naar Frankfort gereisd, waar hij verscheidene kameraden ontmoette, die zich kort te voren, op het landgoed van de Freule von Willich, bij Frankfort, eenige schoone geweren toegeëigend hadden; zij schonken hem een paar voortreffelijke pistolen, en maakten hem tot hun opperhoofd. Spoedig hierop werd hij met drie anderen, toen hij des nachts op verkenning uitgegaan was, in de tuinen bij Frankfort, als een landlooper gearresteerd, en ware mogelijk enkel over de grenzen gebragt geworden, wanneer de pistolen, die hij bij zich droeg, en die men herkende, hem niet van eenen diefstal verdacht gemaakt hadden, waaraan hij nogtans waarlijk onschuldig was. — Hij werd aan de Hessische Justitie overgeleverd, die zich weinig met hem inliet, dewijl men hem niets bewijzen kon, en hem in eenen niet zeer bezorgden en in het geheel niet bewaakten toren opsloot. Hier wilde hij niet ontvlugten. — De openlijke aanklager in het Departement van de Roer de als zaakgelastigde en mensch even achtingswaardige burger Keil, die juist toen op reis was, om verdachte personen op te zoeken, herkende hem, en hij werd nu met den bekenden Schinderhannes op eene kar naar Ments gevoerd. Onder weg onderhielden de helden zich over hun toekomstig lot: »Ziet gij wel, kameraad!" zeide Fetzer, »dat het rad aan de kar niet meer voort wilt! Zoo is het ook met ons leven; het zal er ook weldra mede gedaan zijn." »Loop heen!" antwoordde Schinderhannes »met eene zes- of achtjarige Galeistraf hoop ik vrij te komen." »Ik denk dit niet," antwoordde Fetzer; en hij had goed vooruitgezien. — Hij werd te Keulen ter dood veroordeeld, dien hij zonderling genoeg zeer bedaard en standvastig te gemoet zag; hij teekende in zijne gevangenis zelfs eene Guillotine, en zich zelf daaronder. Vrolijk en openhartig, dikwijls schertsend, verhaalde hij al zijne lotgevallen aan den openlijken aanklager, dien hij dankbaar beminde, dewijl deze hem menschelijk behandelde. Over het geheel genomen was hij doch bij al de koelhartigheid en verachting, waarmede hij den dood [illegible] niet ruw en ongevoelig. Hij uitte gevoelens van dankbaarheid en zelfs van godsdienst; gemeenzaamheid echter met de gedachte van moord en doodstraf had zijne ziel gehard, en ligtzinnigheid, benevens een onoverwinlijk vrolijke luim scheenen hem naauwelijks een oogenblik te verlaten. — Weinige dagen, voor zijne terdoodbrenging, liet hij zich het haar afsnijden, gelijk men den misdadigers voor de guillotinering doet. Lagchend zeide hij: »ik doe het slechts om dat het de mode is, om voor mijn einde nog eens den Incroyable te spelen en der guillotine een *Tetuskop* aan te bieden."

Voor het bijzondere Geregt, hetwelk hem ten dood veroordeelde, was hij zeer gevat en schrander, tot zijnen verdediger, die scheen te sidderen, zeide hij, dat het slechts met den Patient moest staan, dewijl de Doktor angst scheen te hebben. Gelaten en gerust ging hij naar de geregtsplaats, schonk vooraf nog weg wat hij van zijne kleederen ontberen kon, en zag vrij onder de verzamelde menigte rond. Toen hem zijn begeleider, de Pater Asterius, vermanen wilde, bad hij denzelven, hem toch te willen veroorlooven, om nog eenmaal ongestoord menschen te zien, dewijl dit altijd zijn vermaak geweest was.

Glimlagchend zag hij het werktuig van zijnen dood aan, sprong van de kar, viel op de knieën en bad; verlangde hierop het mes der guillotine te zien, overzag nog eenmaal de menigte menschen, trad op en sprak dezelve luid en moedig aan, beleed, dat hij den dood, ja honderd dooden in plaats van een, verdiend had, vermaande hen tot godsdienstigheid, tot goede kindertucht, waarschuwde hen voor zijn voorbeeld, en voor liederlijke huizen, die voornamelijk zijn bederf geweest waren. — Hij besloot met den wensch, dat zijn bloed het laatste mogte zijn, 't welk zoo vergoten werd! Zijne laatste woorden, onder het mes der Guillotine, waren: »Vader in uwe handen."

Fetzer was dus geen gemeen, hij was een zonderling mensch! — Wat had er niet van hem kunnen worden, wanneer zijn lot en zijne opvoeding anders waren geweest!

Adversaria.

Bij zekere gelegenheid dat de Koning van Engeland zich met groote staatsie naar het Parlement begaf, bevond zich een dief onder de uit nieuwsgierigheid zamengevloeide menigte, en naast zich eenen rijk gekleeden heer ziende, die een horologie in den zak had, naderde hij hem, gevolgd door twee medehelpers. Op het oogenblik, waarop des Konings koets tegen over den heer was, riep hij hem, op eenen toon van verontwaardiging toe: »Verrader! waarom neemt gij uwen hoed niet af, wanneer de Koning voorbij rijdt?" Deze nadrukkelijke uitnoodiging den aanschouwer doende vreezen, dat men hem misschien zijnen hoed afnemen zou, greep hij denzelven met beide handen, en in dien tusschentijd ontstal men hem zijn horologie en zijne geldbeurs.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het nieuw gekoperd tweedeks Fregatschip, Jacoba Maurina, Kapt. G. van Medevoort, — Adres bij L. D. J. van Bommel. — SLUIT ULTIMO OCTOBER.

Het gekoperd tweedeks Bankschip Christina, Kapt. W. [illegible] Ram — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd driemast Galjootschip Concordia, Kapt. J. H. Witt — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Aurora, Kapt. A. W. Eickelberg, — Adres bij C. J. Leijsner — Sluit primo November.

GEDRUKT BIJ DE ERVEN J. BRINK.